Uitspraak Commissie van Beroep GIP geschil 2024-0417

Datum uitspraak	:	8 september 2026
Onderwerp	:	Beroep tegen toekenning verhoogde premievrije pensioenopbouw wegens beroepsziekte
Verzoeker	:	Indiener van het geschil
Geschil met	:	Pensioenfonds ABP uit Heerlen
Samenstelling commissie	:	mr. A. Hammerstein (voorzitter) mr. J.A.P. Veringa prof. dr. R.J.A. Laeven
Secretaris GIP	:	mr. M.C. Kelderman CPL
Aard uitspraak	:	Bindend
Uitkomst	:	Beroep afgewezen

De zaak in het kort

De geschillencommissie heeft op 19 september 2025 bepaald dat verzoeker vanaf mei 2014 recht heeft op de verhoogde premievrije pensioenopbouw. Volgens de geschillencommissie is zij arbeidsongeschikt geworden als gevolg van een beroepsziekte. Pensioenfonds ABP is tegen deze uitspraak in beroep gekomen en voert in beroep vier gronden aan. De commissie van beroep wijst het beroep van Pensioenfonds ABP af, waardoor de eerdere tussenuitspraak en einduitspraak van de geschillencommissie in stand blijft.

Verloop van het geschil

Het verloop van het geschil is als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

Vooraf

1. Voor de feiten en omstandigheden in dit geschil 2024-0417 verwijst de commissie van beroep naar de tussenuitspraak van 31 januari 2025 en de bindende einduitspraak van 19 september 2025.
2. Ten behoeve van de leesbaarheid van deze uitspraak, wordt de indiener van het oorspronkelijke geschil aangeduid als verweerster en het pensioenfonds (appellant) als ‘ABP’.
3. Het Procesreglement Ombudsman Pensioenen en Geschillencommissie Stichting Geschillen Instantie Pensioenfondsen versie 1 juli 2023 wordt hierna aangeduid als Procesreglement GIP.
4. Het Procesreglement Commissie van Beroep Stichting Geschillen Instantie Pensioenfondsen versie 7 december 2023 wordt hierna aangeduid als Procesreglement Beroep.

Verzoek van ABP

5. ABP vraagt zowel de tussenuitspraak alsmede de einduitspraak van de geschillencommissie te vernietigen. Bovendien vraagt ABP de kostenveroordeling alsnog af te wijzen.

Bevoegdheid van de commissie van beroep

6. Uit de (niet betwiste) gegevens die staan vermeld in het beroepschrift van ABP blijkt dat het gaat om een financieel belang van ongeveer € 86.000. Daarmee is voldaan aan de vereisten van artikel 2 lid 2 onder a van het Procesreglement Beroep, zodat de commissie van beroep bevoegd is.

Het beroep

7. De commissie van beroep behandelt het geschil aan de hand van de door ABP in het beroepschrift aangevoerde gronden. Deze vier gronden zijn:
    a. Strijd met het pensioenreglement;
    b. Strijd met de definitie beroepsziekte;
    c. Strijd met artikel 32 lid 5 van het Procesreglement GIP;
    d. Strijd met artikel 25 lid 4 onder d van het Procesreglement GIP;

Beoordeling commissie van beroep

8. Met betrekking tot de voormelde gronden van het beroep oordeelt de commissie van beroep als volgt.

a. Strijd met het pensioenreglement

9. In het beroepschrift voert ABP aan dat de geschillencommissie in eerste aanleg verzuimd heeft vast te stellen dat sprake is van arbeidsongeschiktheid als bedoeld in de WIA, zoals is bepaald in artikel 5.2 lid 2 van het pensioenreglement. Deze grief slaagt niet. De geschillencommissie heeft dit immers vastgesteld in haar tussenuitspraak onder 2.
10. Uit de reactie op het verweerschrift blijkt dat ABP bedoeld heeft erover te klagen dat de geschillencommissie heeft nagelaten vast te stellen of de arbeidsongeschiktheid als bedoeld in de WIA het gevolg is van een beroepsziekte en verzuimd heeft te beoordelen in welke mate de verschillende medische klachten hebben bijgedragen aan de arbeidsongeschiktheid in de zin van de WIA. Deze klacht treft geen doel. Zoals in eerste aanleg door het ABP is erkend staat vast dat verweerster voor 100% arbeidsongeschikt is verklaard. Uit nummer 22 van de tussenuitspraak blijkt onomstotelijk dat de geschillencommissie die arbeidsongeschiktheid tot uitgangspunt heeft genomen en dus ook de ziektes en aandoeningen die daaraan ten grondslag liggen. In het kader van de WIA wordt echter niet vastgesteld of één of meer van die aandoeningen een beroepsziekte opleveren, zoals de geschillencommissie kennelijk heeft bedoeld te antwoorden aan ABP.
11. Voor de beoordeling van het verzoek is alleen nog van belang in hoeverre deze arbeidsongeschiktheid (geheel of gedeeltelijk) het gevolg is van een beroepsziekte.
12. In de vraagstelling aan de deskundige heeft de geschillencommissie alle ziektes en aandoeningen die aan de arbeidsongeschiktheid in de zin van de WIA ten grondslag liggen, betrokken. Dit blijkt ook uit nummer 24 van de einduitspraak van 19 september 2025.

13. De geschillencommissie heeft in haar tussenuitspraak van 31 januari 2025 (nummers 29 tot en met 32) een oordeel gegeven over de betekenis van beroepsziekte in het pensioenreglement.
14. Zij hanteert de definitie van de Arbeidsomstandighedenregeling: *een ziekte of aandoening als gevolg van een belasting die in overwegende mate in arbeid of arbeidsomstandigheden heeft plaatsgevonden.* Beide partijen hebben zich, aldus de geschillencommissie, aangesloten bij deze definitie. Ook de commissie van beroep gaat uit van deze definitie die adequaat en hanteerbaar is.
15. Voor zover ABP dit in beroep alsnog wil bestrijden, doet zij dat tevergeefs. De vraag of één of meer van de ziektes en aandoeningen die ten grondslag liggen aan de arbeidsongeschiktheid van verweerster een gevolg is van belasting die in arbeid of arbeidsomstandigheden heeft plaatsgevonden, kan alleen worden beoordeeld door een te dier zake deskundige, zoals de geschillencommissie terecht heeft beslist.
16. Geheel in lijn met het vorenstaande heeft deze beoordeling plaatsgevonden door een bedrijfsgeneeskundige. Diens oordeel luidt dat een verband aanwezig is tussen de werkomstandigheden en het ontstaan van de burn-out. De deskundige heeft ook een oordeel gegeven over de mate waarin de arbeid of arbeidsomstandigheden een aandeel hebben gehad in de ziekte op het moment van de WIA toekenning aan verweerster: minimaal 50%. Daarmee is voldaan de maatstaf van ‘in overwegende mate’. Ten slotte heeft de deskundige in zijn antwoord een oordeel gegeven over de andere oorzaken van de ziekte en heeft hij vermeld dat hij in het dossier verder geen aanwijzingen aantrof voor alternatieve oorzaken van de burn-out. Daaruit kan geen andere conclusie volgen dan dat naar het oordeel van de deskundige de werkomstandigheden in overwegende mate hebben bijgedragen aan de arbeidsongeschiktheid in de zin van de WIA.
17. De geschillencommissie heeft, anders dan in het beroepschrift wordt gesteld, dit causaal verband niet zelf vastgesteld, maar zij heeft, zoals ook ABP als noodzakelijk ziet, zich gebaseerd op het oordeel van een medisch deskundige. Het rapport van de deskundige voldoet, naar niet is betwist, aan de daaraan te stellen eisen van zorgvuldigheid en begrijpelijkheid.
18. Daarbij verdient opmerking dat de geschillencommissie in nummers 37 en 42 tot en met 44 van haar tussenuitspraak heeft geoordeeld dat de (niet door ABP betwiste) informatie van de kant van verweerster “aanknopingspunten biedt voor de gedachte dat gesproken moet worden van beroepsziekte”.
19. De commissie van beroep verstaat dit oordeel aldus dat het causaal verband reeds steunt op het medisch oordeel van de deskundige doch ook op onbetwiste gegevens over het werkverleden die aannemelijk doen zijn dat de arbeidsongeschiktheid als vorenbedoeld een gevolg is van arbeid of arbeidsomstandigheden.
20. De commissie van beroep acht dit oordeel juist, gelet op de aard van de feiten zoals die door verweerster in eerste aanleg zijn gesteld. Deze feiten zijn, zie nummer 37 van de tussenuitspraak, door ABP in algemene zin erkend, en ze zijn in beroep niet ter discussie gesteld voor zover dat al mogelijk zou zijn na een erkenning.

b. Strijd met de definitie beroepsziekte

21. De tweede grief houdt in dat de geschillencommissie heeft nagelaten te beoordelen in welke mate arbeidsongeschiktheid door beroepsziekte is ontstaan.

Uit het vorenstaande volgt dat de hier bedoelde grief feitelijke grondslag mist. De geschillencommissie heeft de andere oorzaken ook niet “weggeredeneerd” zoals in het beroepschrift wordt aangevoerd.

c. Strijd met artikel 32 lid 5 procesreglement GIP

22. De geschillencommissie heeft in nummer 34 van het einduitspraak aangenomen dat het financieel belang dat met dit geschil gepaard gaat, niet de grens van € 250.000 overschrijdt. Volgens de hiervoor vermelde berekening van ABP bedraagt dit belang ongeveer € 86.000. Daarmee staat vast dat de geschillencommissie van een juiste maatstaf is uitgegaan en dat zij terecht een bindend advies heeft gegeven. Bij de mondelinge behandeling is van de zijde van ABP nader verklaard dat voor ABP het belang wel dit bedrag overschrijdt, doch voor die bewering is geen enkel bewijs geleverd. Voor zover ABP meent dat zijn belang in andere zaken meespeelt, is die opvatting onjuist omdat zij niet in overeenstemming is met het procesreglement GIP.

d. Strijd met artikel 24 lid 4 onder d van het procesreglement GIP

23. De grief is gericht tegen de nummers 19 tot en met 21 van de tussenuitspraak waarin wordt gemotiveerd waarom de brief van ABP van 3 december 2024 niet tot de stukken behoort die de geschillencommissie bij de beoordeling betrekt. Deze grief faalt omdat het oordeel van de geschillencommissie juist is.
24. In de eerste plaats valt een brief van een van partijen waarin haar standpunt wordt uiteengezet niet onder de stukken als bedoeld in artikel 25 lid 4 onder d. Dit is ook zonder een nadere toelichting duidelijk omdat het dan evident een inhoudelijk processtuk is en niet een productie waarnaar bij de mondelinge behandeling wordt verwezen.
25. In de tweede plaats heeft ABP niet betwist wat de gang van zaken is geweest die in nummers 20 en 21 van de tussenuitspraak wordt vermeld. Daaruit blijkt dat ABP zowel op 25 juli 2024 als op 19 december 2024 de mogelijkheid heeft gekregen om op de brief van de gemachtigde van verweerster van 10 juni 2024 te reageren en ook daadwerkelijk van die mogelijkheid gebruik heeft gemaakt. Er is dus geen sprake geweest van schending van hoor en wederhoor.
26. De commissie van beroep oordeelt dat ABP dus al hetgeen zij in de brief van 3 december 2024 heeft opgenomen, ook heeft kunnen verwoorden tijdens de mondelinge behandeling. Waarom deze mogelijkheid van verweer minder waarde heeft dan een schriftelijk stuk valt niet in te zien.
27. Nu ABP alle gelegenheid heeft gehad haar standpunten aan de geschillencommissie kenbaar te maken en daarvan ook gebruik heeft gemaakt, heeft ABP bij deze, ongegronde, grief ook geen belang.

Conclusie commissie van beroep

28. De commissie van beroep constateert dat de in eerste aanleg vastgestelde feiten in beroep niet zijn betwist. Ook de oordelen van de geschillencommissie over de waardering van het rapport van de medisch deskundige zijn niet, en in elk geval niet voldoende gemotiveerd, bestreden. Het rapport van de deskundige bevat niet alleen diens oordeel, doch ook een beoordeling van alle beschikbare medische informatie over verweerster waarvan ook de commissie van beroep kennis heeft kunnen nemen voor zover die in het procesdossier is opgenomen.

De adviseur van ABP meent dat de conclusie in het rapport op redelijke gronden is gebaseerd. De commissie van beroep ziet geen reden daarover anders te oordelen. Zowel de tussenuitspraak als de einduitspraak waarvan beroep, dient in stand te blijven.

29. Voorzover nodig vult de commissie van beroep de rechtsgrond voor het bindend karakter van einduitspraak van de geschillencommissie aan met de vaststelling dat het financieel belang van het geschil volgens opgave van ABP € 85.970,50 bedraagt.

De kosten van verweerster

30. In haar verweerschrift heeft verweerster veroordeling van ABP verzocht in de kosten van beide instanties. De commissie van beroep laat de einduitspraak van de geschillencommissie in stand en daarmee ook de veroordeling in de kosten. Het gaat dus alleen over de kosten van het beroep. De gemachtigde van verweerster heeft een specificatie van die kosten aan de commissie van beroep verstrekt en de gemachtigde van ABP heeft daarop bij brief van 14 augustus 2026 gereageerd. ABP vindt het aantal uren erg ruim, maar laat de beoordeling daarvan over aan de commissie van beroep. Ten principale voert ABP aan dat de werkelijke urenbesteding niet de norm mag zijn. Daarvoor is alleen ruimte bij misbruik van bevoegdheid. Volgens ABP dient te worden uitgegaan van het liquidatietarief kantonzaken. De achtergrond daarvan is de toegang tot de rechter open te houden. Dit laatste is van belang voor de pensioendeelnemers.
31. De commissie van beroep verwerpt deze bezwaren van ABP en verwijst naar artikel 28 lid 4 van het Procesreglement Beroep dat een veroordeling van het pensioenfonds in de werkelijk gemaakte kosten mogelijk maakt binnen de grenzen van de redelijkheid.
32. De commissie van beroep is van oordeel dat de kosten die verweerster heeft gemaakt voor het voeren van verweer en het bijwonen van de mondelinge behandeling integraal voor vergoeding in aanmerking komen. Het voeren van verweer is redelijk en de commissie van beroep acht de aan verweerster in rekening gebrachte kosten redelijk. ABP moet die kosten als de in het ongelijk gestelde partij aan verweerster vergoeden binnen twee weken na deze uitspraak.

Beslissing

De commissie van beroep verwerpt het beroep van ABP.

De commissie van beroep bepaalt dat ABP aan verweerster voor de door haar gemaakte kosten een bedrag van € 6.496,19 moet betalen binnen twee weken na de datum van deze uitspraak

mr. A. Hammerstein
Commissievoorzitter

mr. M.C. Kelderman CPL
Secretaris GIP

BIJLAGEN

Bijlage 1 - Verloop van het geschil

1. De geschillencommissie doet op 19 september 2025 een bindende uitspraak.
2. ABP dient zijn beroepschrift in op 28 oktober 2025 bij GIP en betaalt de verplichte bijdrage van € 500.
3. Per e-mail van 12 november 2025 informeert GIP de gemachtigde van ABP dat het beroep in behandeling wordt genomen.
4. Eveneens op 12 november 2025 wordt (de gemachtigde van) verweerster gevraagd uiterlijk 24 december 2025 verweer te voeren.
5. Na een verzoek om uitstel wegens bijzondere omstandigheden stuurt verweerster op 23 januari 2026 (tijdig) een verweerschrift in.
6. ABP krijgt gelegenheid tot 9 maart 2026 te reageren op het verweerschrift. Op 6 maart 2026 volgt de reactie op het verweerschrift.
7. Verweerster krijgt gelegenheid om tot 13 april 2026 te reageren. Er volgt op 13 april 2026 (tijdig) een reactie.
8. De mondelinge behandeling in dit beroep vindt plaats op 10 augustus 2026.